

Előfizetési árak:

Egész évre 10 fnt -- kr.
Félévre . . . 5 " -- "
Negyedévre 2 , 50 "
Egy óra 1 " -- "
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
asárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPART KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

és
Kiadóhivatal:
F. Jancz, Simonffy-ház,
a városházával szemben.

Hirdetések a legnépszerűsége
mellette árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

Debrecen város és a belviz-szabályozás.

Az „Alsó Szabolcsi Tiszai ármentesítő Társulat“ elnökségétől nagyfontosságú körlevél és indítvány küldetett be lapunkhoz.

Ez az indítvány úgy a várost — mint nagyon számos földbirtokos polgártársunkat közelről érdekelvén — egész terjedelmében következőkben közöljük:

I. Körlevél.

Mélyen tisztelt Érdekeltség!

Társulatunk legutóbb 1885. évben jóváhagyott alapszabálya, a társulat működésének céljait a Tisza káros kiöntései ellen már kiépített védgátak, zsilipek s egyéb védelmi művek jókarban fentartása, kezelése s a tiszai árvizek elleni védekezést tűzte ki.

Több ízben felvetett érdekeltségünk körében azon eszme, hogy fenti célon kívül tűznék ki a társulat feladatául a kártékony belvizek elleni védekezést s azok levelezésének eszközölését, sőt ezen felvetett eszme kivihetősége érdekében még 1881. évben keresztül vitte műszaki alapon a belvíz-ártérfejlesztést, kipuhatóltatta a belvízterületeket, sőt azok levelezése s kártékonyága elleni védekezést végeztetett, saját főmérnöke által tervezeteket is készíttetett, azonban e tervezetek keresztülvitelét az öblözetekint csoportosítandó belvíz-érdekeltek saját munkálkodásának hagyta fenn.

Az így magukra hagyott belvíz-érdekeltek ereje szétforgácsolódván, az öblözeteknti belvíz-társulatok, — a Körtöltésközt kivéve —

maig sem alakultak meg s így ezen az ártér-jövedelmezőségére s a kulturára nézvé nagy fontossággal bírő mű, 12 év leteltével sem haladt előre s belvíz-rendezés tekintetében társulatunk ártere, egy pár csekély lokális munkától eltekintve a régi állapotban stagnál.

Valóban, ha figyelembe vesszük, hogy éppen ezen a területen tette a halhatatlan Széchenyi az első kapavágást a vizek kártékony-ságának megfékezésére s éppen e társulat érdekeltsége volt az első a Tisza völgyén, mely ezen célra nemcsak megalakult, de tényleg legelőbb, tervszerűen s máltó sikerrel keresztül is vitte a tiszai ármentesítés nagy munkáját: feltűnő, hogy éppen ezen társulat érdekeltsége az, mely legtovább húzódik a vízszabályozás második fokának, a belvíztől mentesítésnek keresztül vitelét eszközölni.

Nem keresvén ezen vonakodás okát egyszerűen felhívom a t. Érdekeltség figyelmét arra hogy az összes tiszavölgyi érdekeltség önmagától, saját jól felfogott anyagi érdekei előmozdítása végett magára vállalta s céljait kitűzte a területen lévő belvizek rendezését s az összes tiszai társulatok alapszabályai ekként módosították;

hogy az 1855-ik év óta készült vízügyi törvényjavaslatok, mint a nagyemlékű Baross Gábor által készített s a törvényhozás elé is terjesztett 1889-ik javaslat a „Tiszavölgyének árvédelméről“, ugy a jelenleg tárgyalás alatt lévő új „vízjogi javaslat“ kötelezőleg rendelik a társulatoknak működési programjaikba a belvizek rendezésének kitűzését s így máltán várható, hogy a legközelebbi vízügyi törvény impératívá is kötelességévé fogja tenni a társulatoknak területükön a belvíz-rendezés eszközölését, végül arra, hogy társulatunk is 1891. július hó 6-iki közgyűlésén — igaz csak fe-té-

lesen — de mégis csak kimondta, hogy hajlandó alapszabályaink 3. s egybefüggő-át megváltoztatni s működési körébe a belvíz-szabályozás és vízhasznosítást is felvenni.

Ezen indokokból én és számos érdektársaim elérkezettnek látjuk az időt arra nézve, hogy társulatunk, mely különben is mindig a haladás terén állott s a multban mondhatni vezérszerepet vitt a Tiszaszabályozás keresztülvitelénél, ismét felvegye azon fonalat, mely őt, saját jól felfogott érdekének előre vitelénél vezesse.

E célból első sorban azt látom, hogy szükségesnek, hogy a haladást akadályozó alapszabály 3. s következő §-ai megváltoztatása, nem várva be a törvényhozás, talán évek multán, de okvetlen bekövetkező intézkedését — a t. érdekeltek által indítványoztatva — már a legközelebbi közgyűlésünkön tárgyalás alá is vétetnék s ott meg is szavaztatnák.

T. Érdekeltség! nem kívánom ezuttal ezen a társulat és saját érdekeink szempontjából nagyfontosságú indítványt bővebben indokolni, mind a mellett e. nem mulasztatom megemlíteni, hogy társulatunk területén az 1881-ki és az 1890-ki évben felülvizsgált műszaki ártérfejlesztés alkalmával eszközölt felvételek szerint összesen 141,867 hold terület állott belvíz alatt, s így készen lehetünk, hogy egy hasonló belvizes esztendő, nagy költséggel mentesített földjeink több mint egyharmadát teljesen tönkre teherj; hogy csak a mult 1893. évben is számos helyen, éppen aratás előtt semmisítette meg ezen különben elvárható csapás az aratáshoz fűzött reményeinket.

Nem fejtegetem, hogy mily előnyös és a közgazdaságra nézve is mily nagyfontosságú

A „Debreceni Ellenőr“ tárcája.

Mariannka.

(Folyt. és vége.)

Hirtelen megingott Mariannka lábai alatt a föld, s tagjait forróság lepte el. Két erőteljes kar fonta át derekát, s a ajkát izzó csók zárta le. Ez nem a festvér csókja volt! Forró lehelet borzolta fel a hajszálakat, nem látott semmit, csak mintha csodás ismeretlen tájról szongott volna ismeretlen, de büvös szózat fülébe: emlékül adom neked örök szerelmemet! Mariannkám, elfogadod-e?

A sötétben ellapulni látszó hegyekről könnyű szellő lehordta a vadcsólya s izsót illatát, a párka tömött barna fejecskei suttogva hajoltak össze. Ők voltak a titkos fogadások, édes esküvések tannai, Ők az Ung, a csillagok, a vén hold, s az Ur főnn a magosságos égben. Éles füttyenés riasztotta szét a szerelme-eket.

Ott főnn, távol a hegyek között gyorsvo-
nat száguld zugva zakatolva egy darab nagyvilágot rejtve bensejében, fekete felhő támadt s az imént virágillatos völgy fojtó közzéntüsttel lett tele.

Sándor másnap a fővárosba utazott, a nagyvilági élet piszkos hullámai zúgtak körötte, de még érintetlen hagyta. Az első éves jogász mind, kivétel nélkül idealista. Fulladásig zsúfolt tárgyalási teremről álmodik, hol lelkesen védi az üldözött, méltatlanul sárral dobált ártatlanságot; ékesszólása által könyekre falkasztott bírák felmentő ítéletet hoznak. A fiatal, saját érzelmei hevétől kipirult védő felé fordul minden szem, de ő nem lát senkit. A diadal,

a mámor közepette ragyogó szemei egy szőke Annuskát vagy Margitot keresnek, aki szerényen elrejtőzött a mama óriási kalapja mög-
s azokban a lenvirág szemekben találja meg legszebb juta máit.

A második évben kezd a gyerekmber egy kicsit gyakorlatiasabb lenni; szidja a tripartitumot, Verbóczit, legelő a professzorokat, s hétköznapi is kezd a kávéházba járni.

A képzeletbeli Annuska is kezd légies alakjából veszíteni s egy kicsit hizának indul. Egyszer aztán csak észreveszi, hogy nini! Az ábrándképek tökéletesen megfelel a kvártélyos asszony kisasszony leánya, de az sincs kizárva, hogy a kassziros frajla hasonlít hozzá, ki a keblére tűzött nagy piros rózsákkal oly büszkén trónol mint egy királynő a buffet mögött, — kissé büszkébben is talán.

Sándor a harmadik évben is csak hagyta pajtásait bolondulni a magok módja szerint. Hisz neki megvolt az édes jó Mariannkája, — mit bánta a többi leányokat!

A harmadik évben szomorú hirt kapott. Váratlanul elhunyt a jó öreg pópa, s még a temetésére sem mehetett el — éppen colloquiumra készült. Hanem azért a gyász legfájdalmasabb napjaiban se felejték el otthon az ő havi pénzét megküldeni.

— Te ne láss szükséget — írta Mariannka. Az a kis föld, mely házukhoz tartozik, terem annyit, hogy neked s nekünk elég. Éh ha nem is volna elég, s én ha nélkülözök is egy kicsit? Hisz nem sokára dusan kárpotolsz, s apám egy étellel tartozott neked.

Mennyi szeretettel írta Mariannka mindezt otthon a kis fehér függönyös ablak kopott parkányán!

Nem sejtette, hogy az ő nyugodt, türelmes szeretete már kezdi untatni az ügyvéd urat, hogy az egy nagyot ásítva leteszi a sürrü teleírott papírlapot, s hogy gondolatai elkalandoznak nálánál mulattatóbb leányokhoz.

Például ott van mindjárt az irodafőnöknének a leánya. Mennyi élenség mennyi kellem, minő kecses mozgás! Nem csak grand toilettenben, oh nem, otthon is. Egyszer főnökét fontos ügyben keresve, hirtelen benyitott lakására. Főnöke nem volt jelen, csak Adrienne olvasott a pamlagon félig ülve, félig fekvé, parányi lábai alatt egy sárga plüss vánkossal. Azok a parányi lábak megigézték, s egy idő óta az idvességet is csak gyöngygyel himzett papucs alakjában tudja elképzelni.

Szigoru, puritán urak, kik annyiszor kikelték szóval s tollal a női divat hőbortjai ellen, ha tudnátok menyőire rabjai vagytok, öntulatlantul, a sokat ócsárolt öltönyöknék!

Beleszerettek egy rózsaszínű kalapbélés halvány arca verődő árnyékába, egy jólszabott fűzőbe, egy vig illuzióba és néhányróf csipkébe.

Ezerszer kisebb volt a Mariannka lába mint az Adrienné; csakhogy azokat a saját kötésű csikos harisnya keresztlenül fődte be, s a rövid ruha bokáig fődetlen hagyta, míg az Adrienne piros bársony papucshegyei csak azért csodáltatták egy percre magokat, hogy kacérul visszabujhassanak a hosszú ruha fodrai közé. Mariannka karosabb volt, de gömbölyű csipőin megfeszültek a ráncok, s nem omlottak le előkelően mint a Adrienne fényes övei alól. S hogyan versenyezhetett volna a falusi leány egyszerű beszéde a városi leány csillogásra kiművelt szellemével?

Nagyon megelőzték gondolatai Sándort a

lenne, ha mindezen területeket a veszélytől, egyszer s mindenkorra biztosíthatnánk, tavak, mocsárok lecsapolásával újabb terményező területeket nyerhetnénk, sőt a víz hasznosítása által esetleg árterünk egy részét megjavíthatnánk.

Utalok egy-zerűen a t. Érdekeltség jól felfogott saját és a közérdekre, s megkérem, hogy ezen körlevelemhez csatolt indítványt megfontolás tárgyává tén az t. pártolni s a legközelebbi közgyűlésen leendő tárgyalhatóság végett aláírásával ellátva a t. Igazgatósághoz Debrecenbe beküldeni s a közgyűlésen szavazataival támogatni sziveskedjék.

Tájékoztatom megjegyzem hogy ezen indítvány elfogadásával csak azon alap tételük le, — mely alapon később a haladás eszközölhető lesz.

A részletes tervek költsége az összes érdekelt faktorok közreműködésével s törvény-szerű tárgyalás után csak ez indítvány elfogadása után lesznek megállapíthatók, nem különben ezután nyerhet megoldást a megállapítandó tervezetekhez képest, a költségek mi módon viselésének nagyfontosságú kérdése is.

Ismétlen felhívom ezen nagyfontosságú ügyre a t. Érdekeltség figyelmét s felkérem: hogy arra vonatkozólag az indítvány aláírása ennek folyó év február végéig Debrecenbe az Igazgatósághoz leendő elküldésével értesíteni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel maradok

Budapest, 1894. január hó

Gróf Desseffy Aurél,

t. elnök.

II. Indítvány.

Tekintve, hogy a társulat árterének különböző részei belvizek által rongáltnak s e miatt a már sikerrel végrehajtott ármentesítés a belvíz szabályozása műveletével — a kor kívánalmainak és saját jól felfogott érdekeinknek megfelelőleg — ki kell egészíteni;

tekintve, hogy a belvízrendezés hiányának megokolásával az ősi árternek több mint egy

harmadrésze a társulat kötelékéből elszakított;

tekintve végre, hogy a társulat a belvizek szabályozására egy rövid időn törvény által fog kötelezteni;

határozza el most már a társulat: hogy árterületén a belvizek szabályozását is feladatává teszi s ehhez képest alapszabályainak 3-ik §-át következőleg egészíti ki:

„Feladata ezenkívül területén a belvízszabályozás céljából — mindazon művek elkészítése s jövőbeni fentartása, melyek — a törvény rendes útján megállapítandó egységes tervezet által a t. közgyűlés — vagy felsőbb hatóság határozata alapján közös érdekűeknek jogerősen megállapítatnak.“

Az alapszabály ezen kiegészítésének elfogadása s a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi Miniszter ur által lett jóváhagyása esetére, a belvízszabályozási tervek vonatkozó irányelvek megállapítása, az előzőleg készített tervezetek tanulmányozása végett küldessék ki egy t. tagu bizottság, mely bizottságnak hivatalosa leendő egyszersmind a társulati mérnök által első sorban hozzá beterveztett tervek megvizsgálása, a t. közgyűléshez indítvánnyal leendő előterjesztése s a tervek szerinti költségek ki által és mi módon leendő fedezésére nézve is véleményes jelentés tétel.

Nagyfontosságúnak kell jelezniünk ez indítványt — mert az a. szabolcsi tiszai árm. társulat e legrégebbi Tiszai társulat életében forduló pontot képezvén, egy új korszaknak veti meg alapját s az árteri birtokosoknak kilátásba helyezi eddig conditionatus földjeiknek a körlevélbe elsorolt károsításoktól való megmentését, sőt kilátásba helyezi a belvizeknek öntöző csatornák stb. által leendő hasznosítását és ekép az eddig nem nagy jövődelmű árternek magasabb kultúra alá vételét tűzte ki célpont gyanánt.

Felette nagy horderejű kérdések megoldását célozza ez indítvány különösen Debrecen város nagy kiterjedésű határának tekintélyes részére,

a városi közönség osztatlan közös birtokát képező, csaknem egész földterületre és a számos magánbirtokos tulajdonát tevő tanyákra nézve, melyekről a körlevél szerint, de saját tapasztalatunk után is kimondhatjuk, hogy bizony esős nedves időjárásban sokszor megtörik szép reményeit a gazda tulajdonosoknak a mezőkön tavakat képező belvizek, s mi azokat tartós száraz esztendőknön, csatornázás hián öntözésre hasznosítani nem vagyunk képesek, tehát oly területek is, melyek nemcsak városi közvagyon, hanem magán tulajdon tanyai birtokot képeznek s nem mint legelő kaszáló, hanem szántóföldül is használhatnak.

Városunk határából ugyanis ármentesítő társulat kötelékébe tartozott eddig 51652 ezerkétszáz öles hold, az újabb műszaki ártérfejlesztés által tervbe van véve összesen 60 491 ^{967/1000} hold terület bevonása, még pedig

	hold	□ öl
Nagyhegyes pusztából	3	1582
Kishegyes	—	1440
Elep	8 49	1221
Köselyszeg	3642	530
Álomzug	2218	1468
Máta	2628	1341
Ohat	7052	1360
Zám	12381	662
Utakból	757	963

E birtokokra különösen nagy fontosságú lenne a lapos területek vízmentessé tétele.

De legfontosabb s közgazdasági érdekeinket legnagyobb mértékben előmozdítaná az, ha a társulat ezeket a belvízrendezési munkálatokat úgy vinné keresztül, hogy a száraz évszakokban kiszáradt Hortobágy-menti legelőinket megöntözhetné.

hütlenségben, mielőtt egészen elfeledte volna Mariannát. És a hála? Ej, no, mit a hála, hisz ő mentette tén meg Mariannka apját a halál torkából, vagy ki? S hogy az a leány most türelesen végezte dolgait lélekölő unalom közepette. Vissza fizet neki mindent becsületesen az utolsó krajcárig, és mindig jó, hüséges testvére marad. Ez is valami. És nem korrektebbül jár-e el, mint száz meg száz pályatárs? csak éveken át boldogítanak egy-egy szegény leányt. s ha kilépnek az életbe, s csak hába várogatják a fényes jövőket, melyek bizony nem akarnak jönni, eljárógnak árterekre gazdag kereskedők érdekeit képviselni s nem a modik ideálról, hanem keresését rábizza egy szürke hajú, ravaszk kinézésű úri emberre, ki rendzerint meg is találja tíz vagy huszezer forint összegnek megfelelő berendezés kíséretében. S vajjon az ügyvéd annak, ha szép ebédjében élvezi a konyha remekét, jut-e csak egyszer is eszébe a kvartélyo kisasszony, az egyszerű varólanynka, ki az ebédnél félretette almáját, hogy őt ha dé után eljön, megtudja valamivel kínálni?

Utóvégre is elbisi a mi Sándorunk a főváros modern élete közepében, hogy ő még idealista, valód regényh s, mert ő saját maga, közvetítő nélkül szemelte ki menyasszonyát, ki s erencsére ahoz, hogy szeretetreméltó, még elég módos is.

Utárolgatót Adriennek, ki kacérul, hol kerítte, hol kereste. Végül, egy este, a páholy mélyében, egy érzékeny darab hatása alatt, kapott egy forró kézszorítást s fülébe suttogott édes ígérte.

Hanem másnap, mikor örömittasan nyi ott be a csalványutcai sarokházba, ugyancsak lehűtötte Adrienne.

A főnök ur, az apa ellenzi frigyüket...

Sándor a vizsgától remélt mindent. Pár hó múlva ott feküdt a diploma az asztalán és hosszú csókot nyomtatott a letűgő nagy piros pecsétre, előzélül az Adrienne csókjainak. Mámorosan a boldogságtól nyitott be képzelete paradicsomába.

Nyíló fehér jácintok az ablakok között vidáman csicsérgő kanárik rózsaszín kalitban a pávakék plüss-díván felett.

Aranyos napsugár táncol ide s oda, az aranyos tükrön, a zongora fehér billentyűin, míg végre a csillár p izmái szivárvánnyá török. S a szép széles szivárvány keresztül fekszik a teaasztalka fehér terítőjén, melyen aranyszélű tányérek s ezüst tartóban aranysárga italos vaj.

A hintaszékben egy különös teremés. A haja szőke vagy vörös, biztosan nem lehet megállapítani, mert a divatosan égetett fürtöket vastagon fedi a puder. A zöldes fényben phosphoros-káli szemek felett feltűnően fekete szemöldök, a karcu alakon rózsaszín selyemmel himzett fehér ruha, leszorítva egy aranyos övvel csüngő csecsebecsés aranykarperecek a vékony kézsuklókon — ez Adrienne, a Mariannka vetélytársa.

Kecsesen szökött fel hintaszékéből.

— Ah, ön az? Mennyire meglepett!

(Pedig épp tíz perce látta közeledni az ablakon keresztül.)

Sándor fogva tartotta az eleje nyújtott parfümos kacsót.

— Adrienne, édes Adrienne, eljött a várva-várt pillanat. Kész ember vagyok. Megkérhetem-e atyjától kezét?

— Jaj — ne kérje! egy cseppet sincs ma engedékenyebb hangulatban, mint máskor.

— De hát édes Adrienne, ha engem mindig visszatart a döntő lépéstől, kockáztasson meg kegyed valamit szerelmünk érdekében. Kérésének nem fog a papa ellentállhatni. Színeljen szomorúságot, könnyezzen előtte...

— És ne egyem, ugye? Köszönöm, ezt a kitűnő módszert már egyszer megpróbáltam velem, elég. Emlékszem, épen rántott csirke volt. En nagyon szeretem a rántott csirkét.

Sándor szomorún nézett rá. Ha az embernek vetélytársa akadt szerelmében, megszerzheti legalább azt a lelki könnyebbülést, hogy keresztül szurja, összevagdálja. De ha boldogságának útjába rántott csirke áll? Ugyan mit csináljon egy rántott csirkével?

— Otthon az ajtónyíláson bedugva egy levelet ta alt, távollétében járt ott a postás-Mariannka irt. s oly kedves közvetlenséggel festette, hogy mi mindent mondana neki, ha úgy egyszer váratlanul szobájába toppanhatna, hogy az ügyvéd urban feltámadt a gyauu, vajjon nem bujt-e el csakugyan valahová? Azt a csékélységet izgatottságában egész figyelmen kívül hagyta, hogy eddigelé csak szellemek tudnak bezárt ajtókon ki és bejárni. Veritékes homlok-kal rendezett alapos házkutatást, mely algalommal valóban napfényre is került egy pókhálós zugolyból néhány törött pipa, s a szekrény mögöl egy karimatlan kalap — más semmi.

Adriennehez pedig, alig távozott Sándor, benyitott az édes apja.

— Nos, mit akart Komorócy megint?

— Mit akart? Ne nevetess! Hisz tudod, hogy szegény fülig szerelmes belém.

Azt már régen hallom; csak arra vagyok kíváncsi, hogy te mikor szeretsz már belé?

Etett ki...
azonba...
eredmé...
reté...
sz a h...
mélhet...
Ör...
tevéke...
megind...
hogy a...
a társul...
város...
ártere...
tők leg...
kedésév...
tulhalad...
értéke...
Köte...
fontossá...
annak m...
olvasó k...
ról vett...
annak i...
stb. rész...

—
ülését teg...
lalta le az...
tárgyalták...
mily sok...
igaztala...
ban Hock...
zsef, Appo...
Visontai S...
pontot m...
gyi Dezs...
kával s m...
szavazás...
szabadelvi...
ellenzékkel...
szabadelvi...
pártkérdés...
séggel doku...
lenzékre ig...
ben a szav...

—
badolni? ...
Bizony...
a más fejt...
Csakb...
még férjhez...
Tudom...
rendkívül h...
te bajod az...
ron a Wört...
ábrázatát M...
lője magát...
a harmadik...
férjhez...
Nem e...
De hát...
médiá? Kom...
kezem, örülh...
lantásokat v...
mőta elhite...
házasságotok...
kapsz édes...
minden szezo...
játsszol vele...
— Érte...
megbecsüljön...
hozzám...
No jó...
eszed kis le...
badságot, lehe...
Nem bá...
Másnap...
hoz, Adrienne...
lyosóig elébe...
Hát még miko...
óralancát...
— Ujság...

E célból kisebb műveletekkel már tett kísérletet a városi hatóság, sikert azonban nem volt képes felmutatni. Kelő eredményt csak is a társulat körébe felvehető nagyobb szabásu munkálatoktól remélhetnénk.

Örömmel üdvözljük azért a társulat tevékenységének ez irányban leendő megindítását, s meg vagyunk győződve hogy a városi hatóság, nagy befolyását, a társulatnál akként érvényesíti, hogy a város és birtokának nagy kiterjedésű árterei magasabb kulturának megüyerhetőek legyenek és a jövendőlegesen emelkedésével, a szükséges költségeket messze túlhaladva növekedjék azon földterületek értéke, becse.

Kötelességünknek tartjuk, hogy e nagyfontosságú ügyet figyelemmel kísérjük s annak minden egyes mozzanatáról lapunk olvasó közönségét a legilletékesebb helyről vett információk alapján értesítsük és annak idején a terveket, költségvetéseket stb. részletesen ösmertessük.

— Országgyűlés. A képviselőház egész ülését tegnap ifj. Ábrányi Kornél számára foglalta le az ellenzék. Az ő két mentelmi ügyét tárgyalták s az ember sajnálattal látta, hogy mily sok szép szónok atot vesztegettek egy igaztalan ügyre. Az első mentelmi ügy vitájában Hock János, Horváth Gyula, Madárász József, Apponyi Albert gróf, Kovács József és Visontai Soma védelmezték az ellenzéki álláspontot melynek tarthatatlanságát Szilágyi Dezső igazságügyminiszter világos logikával s meggyőző érvekkel bizonyította be. A szavazás igen érdekes volt, a mennyiben a szabadelvűpártból kilépett néhány képviselő az ellenzékkel szavazott, ellenben a megtisztult szabadelvűpárt — dacára annak, hogy nem pártkérdésről volt szó — oly imponáns többséggel dokumentálta összetartását, hogy az ellenzékre igen lehangoló hatással volt, mert ebben a szavazásban sokan az egyházpolitikai

törvényjavaslatok fölötti szavazásoknak fényesen sikerült — főpróbáját látták. Az ellenzéki képviselőkön kívül az ellenzékkel szavaztak: Rághy Lajos, Tibád Antal, Péchy Tamás, László Mihály, Batthyány Tivadar gróf, Atzél Béla báró, Kende Mihály, Károlyi István gróf, Bornemisza Lajos és Förster Ottó, tehát tizen. A második mente mi ügyet is Krajcsik Ferencz előadó referálta szép, tárgyilagos beszéddel. A vitában részt vettek az ellenzék: Olay Lajos, Polónyi Géza és Hódossy Imre, a szabadelvűpártból pedig Dégen Gusztáv, a ki a magyar birákat védelmezte Polónyival szemben és Károlyi István gróf, ki indítványozta, hogy a mentelmi jog preciziroztassék, a sajtóeljárás reformáltassék, Ábrányi Kornél pedig ki ne adassék. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter rögtön kijelentette, hogy a két előbbi indítvány célját helyesli, de a harmadikhoz nem járulhat. A vitát ma folytatják.

— Belföldi hírek. (A református zsinat közszönete.) A magyarországi ev. ref. zsinat elnökségének határozata értelmében január 25-én diszküldöttség fogó felségénél tisztelegni, hogy a zsinati törvények szentesítése sejt köszönetét fejezze ki. A küldöttség vezetői Kuo Bertalan püspök és Tisza Kálmán főgondnok lesznek. — (A fiumei gr. Batthyány Tivadar ellen.) Fiume választó polgárai vasárnap tiltakozó meetinget tartottak melyen negyven városi képviselő, Gellert és Mohovich alpolgármesterek, a mult választás vezérfei Steinacker és Rosenberg bankigazgatók s az összes fiumei ügyvédek megjelentek. Dall Asta ügyével megnyitva a meetinget, beszédében hangsúlyozta, hogy Fiumének kötelessége W-kerle-kormányt s vele a szabadelvű pártot, mely annyit áldoz Fiuméért, szívvel lélekkel támogatni; miután Batthyány az egyházpolitikai javaslatoknak, melyekért Fiume lelkesedéssel szavazott a kormánynak bizalmat, ellenzője, szóló indítványozza, hogy a gyűlés Batthyánnak teljes bizalmatlanságot szavazzon. Dall Asta beszédét frenetikus taps és éljenzés követte, mire Steinacker igazgató és Körössi Sándor szerkesztő ugyanilyen értelmű beszédei után az indítványt egyhangulag, akklamációval elfogadták. Ellenzék egyáltalán nem volt, még Walluschig, Batt-

hyány bizalmasa sem jelent meg. Általánosan azt hiszik, hogy Batthyánnak kötelessége ezek után lemondani — (A Szápácy-Percelebáró j.) Gróf Szápáry László országgyűlési képviselő és Perczel Dezső, a képviselőház alelnöke között tegnap d. u. kardpárbaj volt a Nemzeti Lovarda tornatermében. — A párbaj Perczel Dezső szombati beszédéből kifolyólag keletkezett és a kihívást személyes szóváltás előzte meg. Segédek voltak gróf Szápáry részéről: gróf Dessowffy Aurél és gróf Károlyi László; Perczel Dezső részéről Rohonczy Gedeon és Perczel ezredes. A párbajban mind a két fél megsebesült. Gróf Szápáry László az arcán, ajka fölött könnyű sebet; Perczel Dezső nagyobb vágást kapott homlokán, amely a szemre került az arcra lenyulik. Szerencsére a szem sértetlen maradt, és arra nézve a sebek veszélyes következménye nem lesz.

— Külföldi hírek. (A szerb koronánnyválaság.) Miután a kabinet lemondását elfogadták, úgy hallatszik, hogy Szvetozár Nikolajevics vagy Simics, a mostani bécsi követ fogja az új koalíciós kabinetet megalakítani. Pénzügyminiszter gyanánt Weifert György nagyiparost emlegetik. Az új kabinet programja a következő: A pártok kibékítése, hűség a trón iránt.

Csaló orsz. képviselő.

A budai görög-keleti szerb püspökség betöltésével kapcsolatos és most már a nyilvánosság előtt tárgyalt üzelmek annyi különböző, egymástól eltérő változatban kerültek közlésre, hogy Szűry Dénes miniszteri tanácsos szükségesnek tartotta tényállásnak egész terjedelmében való nyilvánosságra hozatalát.

Szűry Dénes így adja elő a tényállást: „Folyó évi január hó 10-én megjelent nálam Petrovits Gerasimus, a budai gör.-kei. szerb püspökség Szt. Endrén székelő adminisztrátora, a ki a mult évi október hóban tartott karloviçi zsinaton budai püspökké választatott.

Az adminisztrátor ügyének állása felől kérdezősködött, minthogy azonban hozzám ugyanezen kérdéssel három hét előtt is bekopogtatott, röviden feleltem neki annyival inkább, mivel ügyének állása felől úgy is teljes tájéko-

— Olyan nagyon szeretnél tőlem szabadulni?

Bizony ideje már, hogy főkötőt alá juss, s a más fejét bolondítsd, ne az enyémet.

Csak hogy nincs egy csöppnyi kedvem se még férjhez menni.

Tudom. Ti leányok némely tekintetben rendkívül hasonlítok a vértkóstoló tigrishez. A te bajod az a nagy fekete ménőnk, a ki a nyáron a Wörthi tónál összeszabdaltatta érted az ábrázatát. Most az kell nekem, hogy egy főbe löjje magát érted, egy másik a Dunába ugorjon, a harmadik megőrüljön, s akkor még csak férjhez.

Nem egészen.

De hát mire való akkor ez az egész komédia? Komoróczy csinos, ügyes ember, a jobb kezem, örülhetsz ha elvesz. Szegény, olyan pillantásokat vet rám, mintha hóhéra — lennék, mióta elhitetted velem, hogy én nem egyezem házasságotkba. De hogy is nem! Szép hozományt kapsz édes fiacskám, együtt fogunk lakni s minden szezonra én varratom a ruháidat. Miért játszol velem kegyetlenül?

— Érted is te azt! Azért, hogy majd megbecsüljön, ne higgye, hogy könnyen jutott hozzám.

No jó, hanem most már elég. — Legyen eszed kis leányom; hiszen ha szereted a szabadságot, lehetsz ám sokáig menyasszony.

Nem bánom, hát vessünk véget holnap.

Másnap, mikor Sándor felment Balánfyékhoz, Adrienne szokatlan előzékenységgel a folyosóig elébe szaiadt. Hogy megdobbant a szive! Hát még mikor fesztelen bizalmassággal megfogta óraláncát.

— Ujságot mondok. Apa beleegyezett.

Nagyot fordult Sándorral a világ. Beleegyezett...

— Igen, igen, mit vág olyan hitetlen arcot? Mindjárt meghallja a saját szájából. Jöj-jön! És betuszkolta a boldogság lázában égő férfit.

— Apám mondd el neki!

Igen, édes fiam, — ismétlé az öreg Balánfy kenetteljesen — Adrienne az öné. — Leányom könnyei s az Ön hűsége meghatottak. Az ég áldása legyen önökön.

Adrienne az ajtófélfához dőlve halgatott, mint Mariannka amaz estén, de ajkai nem rebegték az áldás szavait. Az elfogott Sándor vállán keresztül hamiskás pillantást vetett apjára, s pici csipkekendője alig bírta sejtetni elnyomott kacagását. Sándor ebedre is ott maradt, s míg a papa siestáját tartotta, a jegyesek bizalmas beszélgetésbe merültek a kis kék couseuson. — Micsoda kis medalliont rejt az az áruló zsinór? Szakitotta Adrienne felbe a szerelmi áradásokat. Biztosan valami gyöngéd emlék? Ej, ej uram, annak már semmi helye ott, Mór! Gyere ide Mór!

A szőnyegen restellkedő kövér dán dogge nagyot ásitva talpra állt, s tőle lehető megadással odakullogott urnőjéhez, elkészülve egy kis szőrtépásra, ami ezuttal azonban elmaradt. Csak a kis medalliont fűzte fel az örvére. Sándor ellenzés nélkül hagyta. Hisz olyan bájos volt minden mozdulata! Aztán beszélgettek tovább, míg Mór a hátsó lábaira ülve morgással adott kifejezést legmagasabb nem tetszésének s igyekezett az elsővel levakarni nyakáról a kényelmetlen cifraságot.

Három hó múlva ülték meg a menyegzőt. Adrienne elvégre is unalmasnak találta a Sándor mindennapos virágait, s kedve kereke-

dett inkább felpróbálni az asszonyos virágcsokrot.

Komoróczy Sándor a menyegző előestéjén önmagával tökéletesen megelégedve kelt föl íróasztala mellől, — melyen egy, — pécsetes levél várt az elküldésre.

Neve ő anyjának irt, hosszan, kimerítően, ékes megható szavakban megköszönte az iránta tanúsított jóságot és soraihoz jelentékeny összeget csatolt azon ígérettel, hogy házassága után visszatéríti egy krajcárig a nevelésére fordított költséget. Jó lesz Mariannkának hozományul.

A kicsiny ház kopár tájékára leborult az őszi alkonyat, mint hitvesi gyászfátyol a hideg sarkóra, kőnytől, harmattól nedvesen. Solesen asszony és Mariannka kendőikbe burkoltan szótlanul üldögéltek egymás mellett a bűtötűlő szobácskában.

Az anya gondolatai busongva röpkedtek vesztett társa körül, mivel már nem találkozik, csak egykor hideg pora a föld mélyében. Ha ő is meghal... az a tulat nyugtatta meg némileg. A kik szeretetüket árnyakra képtelenek átruházni, nem fének a haláltól; nem rémitik lelkeket a mult elhervadt virágtakarója alól felszálló kisértetek, a kik szederjes ajkakkal csábitanak, hívják... hisz azok a feloszló ajkak is beszéltek szerelemről egykor.

Szerelem — ez hullámozott a forró vérről Mariannka szívére keresztül; és bár ő is gondolt apja sírjára, úgy érezte, mintha ketten térdelnek Sándorra a fekete kő mellett, kéz kézben kikérni az elhunyt apától frigyükre áldását.

Nehéz bocskorok csoszogtak végig a folyosón Juon, a levélhordó hangos köszöntéssel

zottsággal látszott bírni. Közönyös dolgokról beszélgettünk, midőn egyszerre csak távozási előkészületei között zavarba jő, s burkolt szavakkal kezd mentegetőzni, „e d d i g t e l j e s i t e t t h á l á j á n a k c s e k é l y s é g e” felől.

Nem értettem az adminisztrátort. Űgye nem tartozik hivatali hatáskörömbé; s emlékezetem szerint, másodszor láttam őt az életben. Szabadkoztam a hálás köszönet ellen; nem is sejtve, hogy itt nem konvencionális köszönetről, hanem a hálás köszönetnek egy meglehetősen kézzel fogható neméről van szó.

Az adminisztrátor csodálkozik s ezt a kérdést teszi vontatottan hozzám, hogy:

— Hát nem tetszett megkapni?

— Mit?

— A takarékpénztári könyvet.

Világos volt előttem, hogy itt gazság követt el. Lefoztam az adminisztrátor urat.

— Kitől? folytatam a kérdezést.

— Linder urtól.

— Ki az a Linder ur?

— Linder György, az országos képviselő.

— Nem ismerem Linder urat.

— Az adminisztrátor kételkedő ámulattal néz reám.

— Mennyiről szól j az a takarékpénztári könyv?

— Ötezer forintról.

E bevezető párbeszéd után Szűry Dénes leírja az ötezer forint történetét, úgy ahogy neki az adminisztrátor elbeszélte. Petrovics Lindert a szerb kongresszusokról ismerte, ahol mint hírlaptudósító többször megfordult. Mikor tavaly a püspök-választás következett, — észbe jutott azonban Linder György képviselő is ama szempontból, hogy a miniszteriumban egyengesse a dolgot. A zsinat megnyitását megelőzőleg fölkereste tehát Linder urat a lakásán s vele eszmecserebe bocsátkozott, a miniszterium körében való teendők fölött.

— Ki az a magasabb állású tisztviselő, a kit az ügynek meg lehetne nyerni? — volt a kérdés. Linder Szűryt jelölte ki erre a diszes feladatra, annak dacára, hogy nem ő az ügy előadója.

dugta be az ajtón fekete kucsmás fejét; a nők felriadtak. Marianka reszkető kezei alig találta a gye tyát. Kétszer-háromszor is odahorzsolt a gyufát a falhoz, melyen fényes sávok maradtak vissza. Aztán az asztalhoz lépett, s felolvasta anyjának szépen, hangsúlyozva — a saját itéletét. Solesen asszony nem vette észre Mariannka ijesztően sápadt arcát, véltelen remegő ajkait; szeméi a borítékból kihullott szaszokra estek. Lehajolt, felszedte őket s egyiket a másik után simogatta, egyengette az asztalon.

— Igazad volt Mariannka, mint mindig. Nem hiába hajtottad annyit, hogy Sándor jó fiú. Most egyszerre megtéríti minden áldozatunkat. Mariannkám, nyugodtan halok meg, lesz hozományod, olvasd el még egyszer azt az áldott levelet.

És Mariannka elolvassa azt az áldott levelet még egyszer, hanem anyjának még mindig nem elég. E ökeresi pápaszemét és maga újra tetűzgeti. Mariannka felveszi kendőjét s kimegy.

Olyan az esteli ég, az alján égő vörös csikkal, mint egy vörösré sirt szem. Az oimokról metsző szél tuj alá, s a csontvázzá kopaszodott bokrok lázbetege gyanánt hánykolódnak egyik oldalról a másikra. Mariannka félig öntudatlanul átölelt egy fatörzset s odaszorított fájó, lüktető halántékait a repedezett durva kéreghez. Lelkén átviharzott a megcsalta tás szgyene, fájdalom s egyszerre dacosan felkapta fejét: „Román leány vagyok! Azt mondják, népem ereiben vad, szenvedélyes vér folyik. Legyen ugy! Én is vad, szenvedélyes, bosszúálló leszek. Életét cserébe életemért!”

És a szél panaszos hangja rosszallólag

Az adminisztrátor nyilatkozta szerint, elnöki osztályvezetői bizalmi állása volt az irányadó s Linder magára vállalta a vele való érintkezést, mint a kívül személyes jó ismeretségben áll. Linder az adminisztrátor ismételt látogatása alkalmából eredményesnek állította a Szűryvel folytatott értekezéseket, de Szűrynek — ugymondá — igényei vannak: ötezer forintot kér.

Az adminisztrátor késznek nyilatkozott ez igények honorálására. Letette kölcsönvelet pénzéből az ötezer forintot — Linder képviselő ur tanácsára — Sz. jegy alatt a budai takarékpénztárba; bizonyosságul bemutatta neki a betéti könyvet s miután még azt a nyomatékos kioktatást nyerte Lindertől, hogy Szűryvel egy világegyet nem érintkezzenek (az kizárólag kettőjük Szűry és Linder dolga lesz) s a dologról soha emítést ne tegyen: leutazott a karlovici zsinatra, honnét októberben mint budai választott püspök került haza, s várta ügyének legfelsőbb szentesítését. Várakozását két dolog zavarta meg:

1. Linder urnak Szent-Endrere való látogatása, és

2. A szentesítés kérése.

Linder ur november első felében megjelent Szent-Endrén s az adminisztrátor Lindertől értesült, hogy „Szűrynek az ötezer forintrá égető szüksége van.” Ő a takarékpénztári könyvért jött. Az adminisztrátor szabadkozott — az ügy még nem perfekt. Linder Szűry nevében sürgetőleg lépett föl, mert hisz a töle nyert értesülés szerint a dologhoz kétely már nem férhet. Az adminisztrátor kiadta kelletlenül a takarékpénztári könyvet s Linder azzal hagyta el őt, hogy a saját írársága díjairól később lesz szó.

Az eset többi része ösmeretes. Szűry még azt is nyomatékosan említi, hogy ő Linder urat nem ösmeri, hivatal-szobája küszöbét soha át nem lépte, vele soha és sehol nem beszélt.

*

A budapesti kir. ügyészség a büntető-törvénykönyv 381. §. 2. pontja alapján indítványt tett Linder György orsz. képviselő vad alá helyezése iránt és pedig azért, mert Linder azt szinlelve, hogy az 5000 fortra Szűry Dénes számít — Petrovics Geraszim előtt meghatalma-

zugott felette -- vagy az elhunyt apa intó szava volt?

Megátkozta e a lehanyatló virágkehely a sugarat, mely elhervasztotta s új tavasszal, új virágkelyhet csókol? Akarat-e a szerelem vagy végezt? Gyom talán, melyet tetszés szerint szivedből kitéphetni? és hanem tépheted ki, szegyen gyengeség ez. Azt hiszed csak a szenvedély szerelem, mely mindent magának követel s a néma lemondás nem ezerszeret inkább az? Aki iga án, aki mélyen szeret, kedvese boldogságát óhajítja, s nem kérdi önzően: vajjon én részese leszek-e ezen boldogságnak? Ki tudja melyikötök lesz majd sajnálatraméltóbb egykor, te aki megörzöd tisztán kebled tüztét, vagy ő, ki ugy lehet későn veszi észre, hogy ezen tűz hasztalanul lobogott el.

Lehajtotta a fekete hajkoronás főt egy köre, s hosszan fájdalmasan zokogott. Aztán összeszorította kezeit s lázban égő szemével felnézett az égre, hogy lássa a titkos fogadások édes esküvések tanuit. Az elkinzott agy víziója édes atyját varázsoltá elé, aki csillagok fölött lebegve életmentője fölé áldólag terjeszti ki kezeit.

S az e yserü falusi leány, az áldozat ajkai átok helyett fájdalma lázában elrebegették ismét az imát, melyet a bájos művelt menyasszony bizonyára resteit volna elmondani: „Övd meg uram, ha nem is lehet enyém, élete hajóját romboló vihártól, zátonyra jutástól, vészbe csalogató csalfa lidércfénytől mindörökké Amen.

Bizony — nem óvta meg.

Wachsmann Hermine.

zottjaként szerepelt. A cselekmény az idézett törvénytörvényszakasz értelmében hivatalból üldözendő. Petrovics Geraszim ellen nem emelte megvesztegetés vádját az ügyészség, mert Petrovics Geraszim inkább sértet félként szerepelt. — A törvény-zék a vizsgálat vezetésével. Balonyi Imre törvénytörvényzékí bírót bizta meg. Az ügyészség indítványt tett Linder Györgynek a képviselőháztól leeadó kiadása iránt.

Helyi hírek.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor, csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik.

A kir. tábl hivatalos órák a segéd- és kezelő-hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az igtató, kiadó-hivatal és az irattár a felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepe napokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva van pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

A Göncy-egyesület „Othón”-a (Keresk-Akad. földsz.) nyitva vasárnap d. u. 3-tól esti 9 óráig T a l á l k o z á s ugyanott szerdán és szombaton déln 3 órá tól 5-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapon-ént d. e. 10-től 12-ig.

Séta-hangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u. Rendezi a katonai zenekar.

Színházi előadások kezdete este 7 órakor.

Január 23. Állami emlék kiosztása Debrecenben.

Január 24. Buday József gazdasági felolvasása d. u. 5 ó. a dohányterméletről és kezeléséről.

Január 26. Városi közgyűlés.

Február 10. d. u. 5-kor Szűry Dénes Mihály gazd tanint. tanár felolvasása.

Február 10-én esküdt-zéki tárgyalás. (Veres Lászlóné Vértési Gyula és L. Hornyák Viktor ellen.)

Február 15-én esküdt-zéki tárgyalás. (Csurka János és Mannó Kálmán Papp László ellen.)

Febr. 18. A kötesznös segélyző egyesület közgyűlése.

Farsangi naptár.

A Polgári kör bálja jan. 27-én a Bikában.

Ács-bál a „Margit”-fürdő dísztermében, jan. 27.

Szabó munkás k szakegyületének táncestélye jan. 28-án a „Margit”-fürdőben.

A vasuti üzletvezetőségi tisztviselők bálja az egyetem javára, az „Arany Bika” dísztermében február 1.

A debreceni jótékony nőegylet karneválja február 3-án.

A depr. iparos ifjuság önképző egyesületének zárt-körű táncvigalma február 3-án.

A közműves ifjuság tánc vigalma a „Margit”-fürdő dísztermében, február 3-án.

Az Evang. ifjúegylet tea estélye a „Koroná”-ban, február 10-én.

A fodrászok táncvigalma a debreceni egyetem javára, a „Margit”-fürdő dísztermében február 11-én.

A zsidó ifjuság iskol. bálja az „Arany-Bika” vend. gló dísztermében február 17-én.

Hangverseny a debreceni egyetem és az EMKE javára a színházban február 23-án.

— A debreceni egyetem javára újabban a következő adományok érkeztek. A mezőkereszttesi ev. ref. egyházközség 699 koronáról szóló alapító levelet küldött a debreceni ref. püspöki hivatalhoz. Szarka Boldizsár szatmármegyei ref. esperes, mint az egyházmegyéjében eszközölt gyűjtés eredményét, 131 koronát és 26 fillért küldött be, mely összegbe az atyai egyház 41 koronát és 20 fillért, a csécsi egyház 6 koronát és 12 fillért, a borzovai egyház 1 koronát és 30 fillért, a hermánszegi egyház 4 koronát, a matolcsi egyház 17 koronát és 50 fillért, az ökörítói egyház 6 koronát, a szamosbecsi egyház 32 koronát és 20 fillért és a györgyteleki egyház 20 koronát adott. — A józsefházai egyházközség (Szabolcsmegye) pedig 11 korona adományt küldött — Timár község (Szabolcsmegye), melyben pedig nem is református hívek lának, 10 koronát küldött a ref. püspöki hivatalhoz.

— Mit tárgyal a városi közgyűlés. A január 26-dikára kiűzött városi rendes közgyűlés tárgysorozatát Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester meghívó alakjában ma küldötte

szét a bizottsági tagokhoz. A tárgysorozatot lapunk tegnapi számában közöltük.

— **Az első millió.** A debreceni kölcsönös segítő egyesület elérte fennállásának tizedik évfordulóját, megérte a fényes eredménnyel, hogy apró — husz krajcáros betétekből kerek egy millió forint gyűlt össze. Ez az eredmény minden beszédnél fényesebben bizonyítja a szövetkezetnek rendkívül üdvös voltát, azt a jótékony hatást, melyet a nép, még pedig a közönség szegényebb, szűkebb viszonyok között élő osztálya takarékosági hajlamának gyümölcsösztetésére gyakorol. A debreceni takarékos lakosság krajcárjainak valóságos gyűjtő-kamrája lett az intézet; — s mikor a krajcárokból hat éven keresztül nagybacska összegyűlt, ezek azután részben a nagy takarékpénztárak betéteit gyarapítják. Az igazgatóság tegnap tartott ülésében méltán okozott nagy örömet Zádor Lajos igazgató jelentése a múlt évről, ki az évi mérleg előmutatásakor bejelentette, hogy a múlt évi tiszta haszon 41,000 forinton felül van, s az új év a társulat várakozásán felül, a közönség bámulatosan növekedő érdeklődése mellett nyílt meg. Kétezeröttszáz új betevő jelentkezett 12500 új betéttel; ezáltal az összes betétek száma megközelíti az 5000-et, a mi heti tízezer s évi félmillió forint megtakarításnak felel meg. — Imé ennyire segíti elő a nép takarékosági hajlamát a kölcsönös segítő egyesület, mely ilyen rohamos emelkedés mellett fejlődött. De van egy másik jótévő hivatása is e szövetkezetnek, — saját tagjainak hiteligényeit is kielégíteni törekszik s ennek a feladatának a jelenlegi kritikus pénzügyi viszonyok között is dicséretes sikerrel tudott megfelelni s a szövetkezet kebelében természeténél fogva a hitel-nyújtás körül bármilyen válságos eset ki van zárva. Az igazgatóság is nagy elismerést érdemel, nem csupán azért, mert az intézményt folyton népszerűsíti, hivatása magas színvonalára emelni törekszik, — hanem azért is, hogy az óriási forgalom mellett aránylag kicsiny díjazás mellett és kevés munkaerővel kivitte azt, hogy a jövedelemből 5.4% osztalékot adhat a szövetkezet s csupán 0.6%-ból tartja fenn a kezelést. — A közgyűlést február 18-ára tűzte ki az igazgatóság.

— **Az alsó szabolcsi tiszai ármentesítő társulat** által elhatározott ártér-fejlesztési munkálát tárgyában számos debreceni birtokos tegnap értekezletet tartott, melyen kimondották, hogy megkeresik a városi tanácsot, hogy e közösen érdeklő ügyben egyöntetűen és együttesen járjon el a gazdákkal.

— **Az orvos-gyógyszerész egyesület tisztújító közgyűlése.** A debreceni orvos-gyógyszerészegylet s z o m b a t o n d é l u t á n tartotta tisztújító közgyűlését az egyesület Kossuth-utcai helyiségében. Dr. Varga Géza elnök az ülést megnyitván, megköszöni a közgyűlésnek az eddig beléje helyezett bizalmát, hanem az elnökséget sokoldalú elfoglaltsága miatt továbbra semmi esetre sem fogadhatja el s azt tényleg a legnagyobb kapacitálásra sem fogadta el. Ekkor Dr. Popper Alajos korelnök vezetésével folyt tovább a közgyűlés, a melyen a számvizsgálók és a könyvtár vizsgálók jelentései után a pénztárnoknak és a könyvtárnoknak a felmentvény megadatott. Majd a tisztújítás vette kezdetét. E nőkké közfelkiáltással Dr. Ujfalussy József, alelnökké Dr. Kenéz Gyula, titkárrá a jegyzői teendővel együtt Dr. Tüdős Kálmán, pénztárnokká Mihálovits István, gazdává és könyvtárnokká Dr. Somogyi Zoltán, választmányi tagokul pedig Dr. Sárváry Gyula, Dr. Popper Alajos, Dr. Varga Géza, Dr. Balkányi Ede, Dr. Szalay József és Dr. Legányi Gyula választották meg. Ezután Dr. Ujfalussy J. az egyesület ujonnan választott elnöke a maga és a tisztikar nevében kö-

szönetet mondott a beléjük helyezett bizalomért és kérte a közgyűlés tagjait, hogy az egyesület érdekeit viseljék szívökön és azt pártfogásukban részesítsék.

— **A debreceni szabó szakegylet** folyó év január hó 28-án, vasárnap a „Margit“ fürdő dísztermében Kiss Pista zenekara közreműködése mellett a szakegylet saját pénztára javára zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-jegy személyenként 1 forint. — Családjegy 3 személyre 2 forint. Felülfizetések köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók. Papp testvérek, Weisz Sándor, Horváth István és Wagner János szabó urak üzletében és este a pénztárnál. Kezdete este fél 8 órakor. A meghívó kívánatra előmutatsdó.

— **Az emberi fenevad.** A kis hat éves Daróczi András és testvérei nemigen fogják annak idején tiszteletbe tartani a tiz parancsolatnak ama passusát hogy „Tiszteljed atyádat és anyádat,“ mert atyjuk Daróczi András, az I-ső kerületben Barcsay utcza lakos, oly módon bánik velök, a mit a XIX. század végén alig lehet elhinni. — A körülakó szomszédok jelentést tettek tegnap este nyolcz órakor a rendőrségnél, hogy ök nem nézhetik tovább szó nélkül, hogy Daróczi mint bánik gyermekeivel. Már a múlt évben egyszer, mert a kis fiu betört egy ablakot, harapófogóval csipdoste ki annak testét, később mikor a seb hegedni kezdett, késsel felhasította s az eleven husrá söt és paprikát hintett. Tegnap este pedig ugy főbeütötte egy vasas bottal, hogy a gyermek fejéből pataként folyt a vér. Pávay polgári biztos, a ki épen inspektós volt, azonnal elküldött két rendőrt, a kik a szomszédok feljelentését igaznak találták s az embertelen napszámot bekísérték a rendőrség börtönébe. Ma délelőtt aztán a nagyobbik fiu, a tiz éves János is beigazolta atyja brutalitását. Az anyját, Daróczi Csikes Esztert is kérdőre fogják vonni, mert a gyermekek kinzását ő is látta és nem tett róla jelentést.

— **A gázcső-vezetés megvizsgálása.** A városi tanács — a mint tudva van — a Kossuth-utczán novemberben előfordult halálos szerezétlenség után elrendelte a városban lévő összes gázcső-vezetés pontos megvizsgálását. A vizsgálat eredményéről ma tett jelentést Győry Kálmán mérnök, gázvilágítási felügyelő. — A vizsgálatot december 8-án kezdték s új évig folytatták, a mikor az erős fagy miatt kénytelenek voltak félbe hagyni. — Megvizsgálták a Kossuth-, Nap-, N. Csapó-, Burgondia-, Szapannos-, Kis Csapó-, Leány-, Nyomatató-, Kádás-, Széchenyi-, Kisuj-, Naguj-, Tizenhárom város- és Hírvan utcai gázcsöveket, vagyis az összes csőhálózatnak egy harmad részét. Gáz-kiömlést csak a Csapó-utcai 156. számú ház előtti lámpánál, a Kádás utcai 1834. számú ház előtt, továbbá muff szivárgást Kisuj és Széchenyi utcán találtak. A csövek elrozsdásodásáról szó sincs. A kiömlés a vezetés arányához képest igen mérsékelt. A múlt évben a zárlat szerint 679,180 köbméter gázt termeltek; elfogyasztott 649550 köbméter gáz; így a kiszivárgási veszteség 29630 köbméter vagyis 4³/₁₀₀%.

— **Bál a vidéken.** Nánáson az ottani önkéntes tűzoltó egyesület kitünően sikerült bált rendezett vasárnap este a ref. iskola épületében. A bálon a debreceni önkéntes tűzoltó egyesület 15 tagból álló zenekara is közreműködött. A debreceni tűzoltó egylettől küldöttségileg megjelentek a mulatságon Publik Ernő t. főparancsnok helyettes, Winkler Márton és Mahlmeister Ádám segédtisztok, Pósalaky Mihály szertárnok és Szikszay Aladár őrparancsnok.

— **Halóhír.** H.-Szoboszlón meghalt Tökés és Mariska k. a., kinek halála Szoboszlón több előkelő családot borított mély bánatba. Ma d. u. 2 órakor temetik az ev. ref. egyház szertartása szerint. Sirájának nagyanyja: özv. Czeglédy Lajosné. szülei: Czeglédy Amália és Nagy Károly, testvérei: Tökés Gábor, Tökés Endre, Tökés Zoltán.

— **Küldöttség a földmívelésügyi miniszternél.** H.-Szoboszlóról legközelebb egy 4 tagból álló küldöttség utazik fel Bethlen gróf földmívelésügyi miniszterhez, mely a szoboszlói p.-angyalházi közbirtokosság által alkotott új alap-

szabály-tervezet jóváhagyását fogja szorgalmazni. A küldöttség kinevezésére az adott alkalmat, hogy Polónyi Géza orsz. képviselő levélben tudatta Szoboszló város polgármesterével, hogy a közbirtokossági új alapszabály-tervezet jóváhagyása tárgyában a miniszternél közbe nem járhat, mert választóitól arról értesült, hogy ezen alapszabály-tervezet fontos érdekellentéteket szül a választókerületben s ezen alapszabály-tervezet a választókerület egységes óhaját és akarátát nem tükrözvén vissza, ő mint, a kerület képviselője nem járhat közbe olyan ügy érdekében, mely választói között ellentétet szül s elégedetlenségre ad alkalmat. A kiküldött bizottság 24—26-dika táján utazik fel Budapestre s áll Turay Albert polgármesterből, G. Tóth, Mihály közbirtokossági alelnökből, Oláh Miklós és M. Tóth Pál városi képviselőkből.

— **A gazdász táncestélyen egy gránát antik ékszer találtatott.** — Tulajdonosa átveheti a rendőrfőkapitányságnál Jene y rendőrfogalmazótól.

— **Sajtóhibák.** Tegnapi számunk „Farsang“ című rovatában, a gazdászok táncestélyéről közölt tudósításunkból véletlenül kimaradt a Bacsó Margit k. a. neve, ugyanott Gerzon Ödönné helyett Gerzon Adrienne, a notabilitások között pedig Bojnároviós helyett Vojnároviós olvasandó!

— **Hajdu-Szoboszló szegényügye.** Hajdu-Szoboszlón — társadalmi uton vették most foganatba a szegényügy rendezését, s a szegényekről való gondoskodást. A város maga jelentékeny összeggel járul hozzá évenként a szegények felségeléséhez, azonban ez összeg elégtelennek bizonyult. Soltész László ref. lelkész kezdeményezésére tehát társadalmi uton fog tovább fejleszteni a szegényekről való gondoskodás olyformán, hogy minden hét polgári házhoz egy-egy szegényt fog gondozásra adni s mindenik ház egy-egy napig tartozik meg egy étellel ellátni a gondozására bizott szegényt. Ez azonban csak ideiglenes intézkedés, mert közelebb új menházépítés s nagyobb segélyezési összeg előírnyázása által lesz a szegényügy végleg rendezve.

— **Kohn Nór Szent-Vince éjszakáján.** Kimondhatatlan kínokat állott ki Mőrie ur a „Magyar Állam“ haza riadója miatt tegnap este, az anyyira nevezetes Szent Vince éjszakáján. Mint Párisban a Hugonották Szent Bertalan éjjelén, ugy tegnap éj-zaka lettek volna héber atyánkfiai kifosztandók és lemészárolandók a szertet nevében. Kohn Mór ur ott hagyta feleségét, három nevetlen gyermekét és védelem után nézett. A védelmet a bátorság an, a bátorságot a borban, a bört a korszmában kereste. De a felesége mag őt kereste és miután Kohn ur fokozatosan megtalálta mind azt, a mit keresett, Kohn-Spitz Regina is megtalálta Kohn urat és rémtő mérsárlás lett volna a dologból, ha Kohn ur meg nem bocsát a Magyar Államnak és a feleség t nagy bátorságában el nem veri. Most ő mint támadt fél diadalittassan alussza a dicsőség és bor mánorát, mint a ki nem ultramontán és mégis vérengzett Szent-Vince éjszakáján Gloria Dei!

Vegyes hírek.

* **Feltűnő öngyilkosság.** Kassáról írja levelezők: Nagy feltűnést keltett itt vasárnap délután az a hír, hogy Münster Konrad, tekintélyes kassai polgár, — kinek öcsese polgármester, öngyilkosságot követett el. A hír valónak bizonyult, amennyiben Münster tegnap délután hasát fölmetszette. Az öngyilkosság oka valószínűleg zavart családi viszonyokban keresendő.

* **A vértanuk bitofai.** Az aradi szabadságharcbeli ereklyemuseum érdekes tárgyakkal szaporodott. Frivisz Ferencz 48—49-iki tűzér alezredes, jelenleg budapesti lakos adományból. A aradi vértanuk kilencz bitójának egy-egy négyszögű darabja ez, melyek a postán egy fekete dobozban érkeztek meg. A darabok fehér fenyőfa, sárga festékkel bevonvák, s mind-egyiken ott van a vértanú neve, a kinek bitójából való. E nevek: Damjanich János, Knézich Károly, Vécsey Károly gróf, Leiningen Károly gróf, Pöltenberg Ernő, Aulich Lajos, Lehner György, Török Ignác. Az ereklyéket mag Frivisz alezredes szerezte aradi fogságában.

Színház.

* **A száznolcadik előadás.** Közepes számu közönség előtt folyt le tegnap este a színházban a „Rezervisták“ című négy felvonásos énekes bohózat előadása. Az előadás a társulat szerencsésebb estéi közé tartozik. A siker fő részét B u t t e r Flórián konzervgyáros és liferánst. (Tiszai) illeti, ki discret játékával, — jól ható természetes élénkségével, német jargonjával folyton derűtségben tartotta a közönséget; különben a jó rendezésért is őt illeti az elismerés. Osztokiz vele a sikerben Eufrozina (Locsarekné), V i r á n y i Rózsa operette énekesnő (T. Ellinger Lóna), a ki elegáns játékával, dalaival, csinos costumjeivel sok tapsot aratott. D o r o n g i Örmester (Püspöki), L á t r á n y i Oszkár (Tapolczai) és J o l á n felesége (Cserni Berta) jók voltak. — Báró Czinegét (Péchy) féltve fogadtuk, de megállta helyét, ugy szintén Mordály százados (H-vessi) és Gyolcs Péter Oszkár inasa (Rózsahegy) is. A női kar csinosan énekelte a „Szép halász leánya...“ keringőt; a rezervisták gyakorlatozása élénkebb lehetett volna.

Egy házasság a II. császárság alatt.

Malot Hectortól.

(Folytatás)

89.

HARMADIK KÖTET.

XXXVII.

— Nos! szól de Cheylus ur, Sainte Austreberthe megérkezni látva, meg van elégedve utazásával?

— Azt hiszem, hogy annak jó eredménye lesz, de nem kell addig eladni a medve bőrét, míg a medve elejtve nincs, várjunk.

Ennyi volt minden, a mit mondani akart, el volt az uttól fáradva, vis-zavonulni kérekedett.

Másnap kimenne, első látogatása Donis urnál volt, a kit chartronsquai irodájában látogatott meg. Ugy fogadtatott a kereskedő által, mint még soha. Meleg kézszorítások, kegyes mosoly, szíves szavak, a milyenekkel barátunkhoz szóunk. A „Journal Officiel“ cikke megtette remélt hatását.

— Kérem bocsásson meg, szól Sainte Austreberthe, ki először él-tében ugy találta, hogy a fűszerárak jó szaga van, ha ügyei közepett jöttem háborgatni.

— Ön épen nem háborgat.

— De komoly ügyekről óhajtván önnek szólni, gondoltam, hogy elnézéssel fog lenni, ha nem várom be az eset azon jó hírságok közlésére, melyeket hozok. Az én oly rögtön elhatározott párizsi utamban...

— Hogyan van a tábornok, kérem?

— Jól, köszönöm. Roszulléte nem volt jelentékeny, s korán megriadtam; de egy atya, ön tudja, az ember fejét vesztí, és az első nyugtalanító szóra a szív elragadja az embert.

— Ezen érzelmek becsü etére válnak.

— Végre is az én párizsi hirtelen utam valamire mégis jó volt, mert megengedte azon tervvel foglalkoznom, mely önt oly élénken elfoglalja.

— Láttam a „Journal Officiel“-ből, hogy kihasználta idejét.

— Hogyan, a „Journal Officiel“ már foglalkozott e kérdéssel?

— Bizonyára; ime, itt a cikk.

S Donis ur Sainte Austreberthenek az „Officiel“ egy számát nyújtá oda, mely már sok kézen mehetett által, annyira el volt rongyolva s használva hajtásainál.

Sainte Austreberthe elvette azt, s kis ideig keresve, figyelmesen kezdte olvasni a cikket, mintha nem ismerné azt.

— Ez már jól van így, szól a lapot Donis urnak visszaadva, ezen igyekezet, sietség előttem jó jelnek látszik, jele, hogy meg fogják a nekünk tett ígéreteket tartani. Épen ezen ígéretek felől akartam önnek értekezni; most már felesleges látogatásom, miután ön épen annyit tud, mint én.

De Donis ur nem így értette; ő ellenke-

zőleg tudni akarta Sainte Austreberthe lépéseinek teljes és részletes történetét, és ez egy oly előadást rendezett, a mely még jobban gyönyörködtette a képviselőt, mint az Officiel cikke.

Sainte Austreberthe valódi adományval bírt illetően történetek feltalálása- és előadásában. A nélkül, hogy valami határozottat mondana, nem nevezve senkit, nem sorolva elé egyetlen számot vagy adatot, el bírta hitetni Donis urral, hogy a Gironde folyása javításának oly fontos kérdése új korszakba lépett.

— Végre, szól ő tökéletes szerénységgel, én csak az emeltyű voltam ezen ügyben; a körte érett volt, csak a kezét kellett érte kinyújtani. A kormánytól felülről lefelé mindenki tudta, hogy a kérdés máról holnapra fel lesz vetve, s bizonyos, hogy ha a Gironde bizottmány akart volna azzal foglalkozni, már régen napirendre lett volna tűzve a kérdés. Méltán sajnálандó tehát, már csak ezen szempontból is, hogy ön nem képviselő.

Es ezen szóval, mely Donis urat gondolkozóvá tette, bucsut vett. Kérése és reményeire a legkisebb célzást sem tette; egy bizonyos pereben, midőn ezen tárgyat akarta érinteni, ő a társalgást attól eltéríté s azt ismét a Gironde-dera vezette. A Gironde folyása, a Gironde torkolata, a dagály, az apály, a mocsarak, a zátonyok. Nem látszott hogy ezen kívül reá nézve más dolog is létezzék a világon, mint ez. S arról oly jól beszélt, hogy való-zinüleg sarokba szorította volna a tengerészeti mérnököt, ha ez esetleg ellenkezett volna vele.

A quaire érkezve, Méziolleval szemben találkozott, a ki Donishoz bemenni készült. Méziolle elbódultnak látszott s alig köszöntötte Sainte Austreberthe, de ez egyenesen feléje ment és az ő rosz napjainak mosolyával mondá:

— A mig Bordeauxban leszünk, szól ő, illőnek látom, hogy a világ előtt ugy legyünk, mint hajdan, ez az ön nézete is?

— Nem fogadom el ezen leckét, szól Méziolle ridegen.

(Folyt. köv.)

Apró-cseprő.

* Ez is mulatság.

Anyá: No gyerekek, vasárnap halat eszünk; ha jól viselitek magatokat, akkor szabad lesz a papa hátába ütnök, ha egy szálla megakad a torkán.

A megelőzőtt gorombaság

— Mondja csak, pénztáros ur, mért beszél maga a feleségével mindig franciául és nem magyarul?

— Nagyon egyszerű okból, azért tudniillik, mert magyarul mindjárt nagyon gorombák leszünk egymáshoz.

A gyermekszobából.

Pistika: Te Jani, az állatkertben az orosz lánnak apró oroszánjai lettek!

Janika: Nem hiszem!

Pistika: De bizony isten!

Janika: Ha adsz egy kiesít a vajaskenyérből, akkor elhiszem.

A ki a célt, melyet magának kitűzött, szemmel tartva magát hozzá minden percében közéleti éri s azt végre elérheti, — az boldog.

Eötvös.

Tanulj a külföld tudományából, de ne utánózd az idegent.

Jókai.

A házasság olyan, mint a vasut, melyen nem ritkák az összeütközések. Kevésnek kéjvonat, a többnek tehervonat. Mégis legtöbben bevárják a harmadik esengetést és akkor beugranak.

Zelei Imre.

LEÁNYOM MENNYEGZŐJÉRE.

Jó leányunk voltál — légy jó felesége!
Örömről viszed el — vigy örömet hozzá,
Kinek mindene vagy, élte fűvéssége,
Ki szivesen érted életét áldozná!

De az áldozatra vaj! ne legyen szűkség,
Tölel-k az élet azt őh ne kívánja!
Az a ház boldog, hol csöndes tűz, kis mécs ég,
Melynek dala van csak, nincs tragédiája.

Szász K.

* **Művésznők szokásai.** A történelem feljegyezte néhány híres művésznő excentrikus szokását. A 18. század leghíresebb művésznőjéről, Francesca Cuzzoniról azt mondják a krónikák: Énekelt mint fülemile és — evett mint farkas. A jó londoniak eléggé elbámulak, hogy az a fülemile, a kit a Covent-Gardenben átszellemülni láttak az énekben, az előadás után a vendéglőben megevett és megivott három dragonyoshoz illőt. A híres Angelia Catalinnak egy kissé művészibb szokása volt, amely azonban pokollá változtatta az életét egy-egy feledékeny direktornok. Catalani nem tudott játszani, ha öltözője nem volt tele virágokkal. Az a szokása is volt, hogy csak drága szőnyegen tudott énekelni. Egyszer Lipcsében a pódium közönséges szőnyeggel volt leterítve. Az isteni Catalani széme szikrákat szórt. Aztán lekapta magáról kincseket érő shawlját, a közönség előtt a pódiumra, terítette rálépett és azon énekelte el áriáját. Sajátságos szokása volt Katarina Gabrielnek, a ki nem akart énekelni, ha arra felkérték. Egyszer Szicilia alkirálya azt ígérte neki, hogy börtönbe veti, ha nem énekel. Meg is tette, mert Gabrielli nem énekel. Két hetet töltött a börtönben. Mikor kiszabadult, 20,000 frankot adott a szegényeknek a börtönben élvezett koszt fejében. Legkedélyesebb volt azonban Malibrani, a ki mikor már a színpadon meg is halt, oda-szólt a játszó színésznek: össze ne tiporja a virágaimat, mit a közönség óriási kacajjal fogadott. És mégis amikor, kincset érő csipkét egy ügyetlen lovaskapitány udvarlás közben a sarkantyúval összetépte, ebbe a csipkébe őt üveg spanyol bört csomagolt be és elküldte a lovaskapitánynak.

Közgazdaság.

* **A millenniumi kiállítás debreceni kerületi bizottsága működési területe:** Bereg, Ugocea, Máramaros, Szathmár, Szabolcs, Hajdú és Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegyék, Debrecen és Szatmár-Németi szab. kir. város területére terjed ki; tagjai pedig a következők: Elnök: D é g e n f e l d József, Hajdumegye és Debrecen szab. kir. város főispánja. Alelnök: S e s z t i n a Lajos, a debreceni keresk. és iparkamara elnöke, a debreceni gazdasági egylet elnöke. E l ő a d ó: Dr. K i r á l y Ferenc, orsz. képviselő, a debreceni keresk. és iparkamara titkára. Tagok: Hivataltól. 1. A d e b r e c e n i k e r e s k e d e l m i é s i p a r k a m a r a k ö r é b ől a) alelnökei: Pongó Lajos, Szabó Kálmán. b) beltágjai: Boldog István, Debreczeni Gábor, Ekló Gábor. Elezsár Ignác, Gyarmati Lajos, Katona József, Kálmándi István, Kovács Miklós, Kullát Imre, Kuczik Gábor, Lövinsák László, Nagy János, Pető István, Salánki Ferenc, Szikszay Lajos, c) kültágjai: Barát József, Jászberény. Cseh Sándor, Beregszász. Deák József, Nyiregyháza, Győrök Kálmán, Munkács. Gábor József Szatmár-Németi. Guttman Emánuel, Nagy-Szöllős. Hadházy Péter, H-Böszörmény. Ifj. Herman István, Szatmár-Németi. Jankó Imre N.-K.-Karcag, Kovács Mihály, H-Böszörmény. Kádár Péter, Máramaros-Sziget, Kreuzer Baiázs. Szolnok. Lengyel Antal, Szolnok, Méder Ferenc, Nagybánya. Ordásesik József Nyiregyháza. Zsigmond Béla, Máramaros-Sziget. 2. A d e b r e c e n i g a z d a s á g i e g y e s ü l e t a) alelnöke: Buzás Elek, Debrecen. b) titkára: Szűcs Mihály, Debrecen. c) választmányi tagjai: Ábrahám László, Debrecen. Berger Henrik, Debrecen. Berger Vilmos, Balmaz-Ujváros. Bészler Lajos, Debrecen. Budai József, Debrecen. Békési László, Debrecen. Csanak József, Debrecen. Csóka József, Debrecen. Czeilik István, Debrecen. Domokos Kálmán, Debrecen.

Deák István, Debrecen, Fráter Imre, Debrecen. Fabricius Géza, Debrecen. Horváth István, Debrecen. Hutflész Kázmér, Debrecen. Jámber Ferenc, Debrecen. Jóna István, Debrecen. Kertész János, Debrecen. Klein Aladár Debrecen. Koszorus Lajos, Debrecen. Kozma János, Debrecen. Kulcsár József, Debrecen. Lukács Dezső, Debrecen. Lengyel Imre, Debrecen. Maurer Emil, Debrecen. Nánási László, Debrecen. Pálffy Gábor, Debrecen. Paksy Imre, Debrecen. Pásztor János, Debrecen. Rickl Géza, Debrecen. Rickl Antal, Debrecen. Szabó Miklós, Debrecen. Szabó Soma, Debrecen. Steinfeld Mihály, Debrecen. Szikszay József, Debrecen. Szikszay Gyula, Debrecen. Trázi György, Debr. Udvarhelyi Géza, Debr. Varga Ferenc Debrecen. Vásári István, Debr. Vecsey Zoltán, Debr. 3. A Hajdúvármegye gazdasági egyesület a) alelnöke: Rásó Gyula, Debrecen. b) titkára: Kerpely Kálmán, Debrecen. c) választmányi tagjai: Berency János, H. Nánás. Bogdán Gábor, Földes. Bárány Mór, Nádudvar. Csapó István, Földes. Dalmy László, Balmaz-Ujváros. Farkas Pál, H.-Dorog. Fischbein Ignác Nádudvar. Hadházy Endre, H.-Hadház. Horváth Kálmán, Kaba. Lójka Károly, Tetétlen. Nagy Albert, Nádudvar. Rosenfeld Salamon P. Ladány. Somozy Béla, H.-Böszörmény. Szöllösi János Földes. Szöllösi Imre, Földes. Sinay Antal, H.-Nánás. gáti Tóth Mihály H.-Szoboszló. Ványi Sándor, Földes. Zicherman Jakab, Sámson.

Érték-tőzsde.

(A debreceni „közgazdasági bank részvény-társaság” közlése 1894. jan. 22-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	117.3	117.60
vasúti beruházási kötvény 4 1/2%	127.—	128.—
koronajárdék 4%	94.69	95.10
regále váltásági kötvény 4 1/2%	100.75	101.25
Osztrák aranyjárdék 4%	119.75	120.25
Egységes állam kötvény 4 1/2%	97.75	98.50
Tisza-szegedi 4 1/2%-os nyeresémsorsjegy	141.50	142.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	426.—	426.50
Osztrák hitelbankrészvény	352.60	352.80
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	112.75	113.25

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	127.—	128.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	114.75	115.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy	12.27	12.75
Osztrák " " " "	18.75	19.25
Olasz " " " "	12.75	13.25
Bazilika sorsjegy	10.25	10.75
Jó-sziv " " " "	3.25	3.50

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.89	5.95
20 márkás arany	12.24	12.28
20 frankos arany	9.94	9.98
Soveraignes	12.48	12.54

Budapesti áru-tőzsde.

Gyenes és Társai gabona-bizományi iroda (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr” részére.

Budapest, január 22.

Napi jelentés.

Gabonaüzlet.

Készbuzát ma ismét kis mennyiségben kinnáltak ugyan, melmaink azonban még korlátozottabb vételkedvet mutattak fel, mire az irányzat nagyon lanyha lett és a forgalmazott 8000 mm. csak 5 krral olcsóbb áron volt elhelyezhető.

Eladások:

Tiszavidéki. 300—80 mm.	7.75 frt.	100—80 mm.	7.70 frt.
300—79 mm.	7.70 frt.	300—79 mm.	7.70 frt.
200—79 mm.	7.62 1/2 frt.	100—78 mm.	7.50 frt.
200—79 mm.	7.62 1/2 frt.	100—78 mm.	7.50 frt.
mm. 7.30 frt.	2000—73 mm.	7.15 frt.	
	3 havi időre.		

Zab 6 82 1/2 — 7,22 1/2 frt.

készpénzfizetés mellett.

Egyéb cikkek lanyhultak.

Határidő-üzlet. A legutolsó külföldi táviratok, részben változatlan, részben kissé javult árról adtak jelentést; a mi piacunk azonban ma teljesen változatlan maradt, miután ezen kis javulást ellensúlyozta a készáruüzletben uralkodó rendkívül lanyha hangulat. — A forgalom igen csekély volt miután semmi momentum sem szolgál alapul bármely irányu speculációra. Elégé jól ártartó tengeri és zab.

Zárlat 1 óra:

Buza márc. ápril-ra 1894.	7.42—7.43
szept.—okt. 1894.	7.63—7.64
Rozs tavaszra 1894.	5.92—5.94
Tengeri máj.—junra 1894.	4.83—4.84
Zab márc.—áprilra 1894.	6.80—6.82
Repcze aug.—szept. 1894.	12.25

Zárlat 4 óra:

Buza márc.—ápril-ra 1894.	7.41—7.42
szept.—okt. 1894.	7.63—7.64
Rozs tavaszra 1894.	5.92—5.94
Tengeri máj.—junra 1894.	4.83—4.84
Zab márc.—áprilra 1894.	6.79—6.81
Repcze aug.—szeptre	12.25

Időjárás: derült, enyhe.

Meghaltak.

Csapó Péterfi kerületben. Kis Péter fia ev. ref. halva született. Lakatos Borbála fia János 4 hónapos ref. veleszületett gyengeség. Varga János fia Imre két éves és három hónapos ref. roncsoló toroklob. Fekete Imre leánya Róza 11 hónapos roncsoló toroklob. Dalmi István leánya Zuzsi 9 éves ref. bélgümőkórs Békessy József fia Ferencz I éves ref. bélhurut. Kis Mihály 59 éves ref agyszélhűdés. özv. Gombos János 76 éves ref. agg kor.

Piac-Hatvan utcai kerületben Czitovszky Ferencz leánya Anna róm. kath. halva született. Sevaroz Mór 54 éves izr. szivbaj. Erszény Józsefné 60 éves ref. végelgyengülés. Kovács György leánya Julia 20 éves ref. tüdővész. özv. Pincés Ferenczné 45 éves ref. tüdővész. Jnhász Sándorné ref. 58 éves tüdővész. Keszler Ábrahám leánya Irén 3 hónapos izr. göröcsök. Tamássy György 59 éves róm. kath. tüdővész. Nagy János fia János 7 hónapos ref. göröcsök.

Varga-Kossuth utcai kerületben. Karap Zsófia törvénytelen fia Béla 9 hónapos ref. Béthurut. Krumphozer Lajosné 39 éves róm. kath. tüdőgümőkór. Iza Zsófia törvénytelen fia István 10 hónapos ref. hashártyalob. özv. Ker-sztes Istvánné 59 éves ref. tüdőlob. Mezei Bálint 70 év-s ev. ref. tüdőlob. Végh József 77 é. róm. kath. aggkor. Péntes Gábor fia Ferencz 8 hónapos ref. göröcsök. Csenkeri Mihály fia 2 hónapos ref. göröcsök. Móre András 60 éves ref. tüdőlob. özv. Fölke János róm. kath. tüdőgümőkór. Buda Anna törvénytelen 8 hónapos fia László ref. Gombos Sándor leánya Erzsébet 4 hónapos ref. göröcsök. Soós Gábor fia Sándor 4 éves ref. torokgyík. Zomok Zsuzsanna törvénytelen fia Ferencz 3 hónapos lutheránus, göröcsök. Szabó István fia ref. halva született. Furesi Gábor fia ref. halva született ev. ref.

Debreceni városi színház.

Idénybérlet 91. sz. V. Kis bérlet 11. szám.

Kedden, 1894. évi január 23-án:

Itt először pártlan bérletben:

Keleti utazás.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Bümenthal és Kadel utg.

Személyek:

Fiedler Róbert	Csiki László
Herny, a fel sége	Kiss Irén
Herbig Frigyes, keresk tanácsos	Andorfi Péter
Marianna, a felesége	Lubrinicz Julia
Thekla, leányuk	Cserni Berta
Brückner János, vegyész	Tapolezai Dezső
Boek, consul	Páspöki Imre
Glitz, hírlíró	Péchy Kálmán
M trovits Dönötör	Klémer Jenő
Bartholdy Sarah	Hor áth Paula
Berta, szo aleány	Takács Jolán
Egy szolgál	Zajongi Elemér

Színhely: Berlin.

Szerdán 1894. évi január 24-én:

páros bérletben:

GASCOGNEI NEMES.

Operette. Irta: Souppé.

M Ű S O R:

C-üttörtökön, január 25-én: „A 47. cikk” dráma, irta Belot Adolf. (Pártlan bérletben.)

Pénteken, január 26-án: „A primadonna” énekes bohózat, irta Kövesi Albert (Pártlan bérletszünetben, leszállított helyárrakkal.)

Szombaton, január 27-én: „A jó falusiak”, vigjáték, irta: Sardou Viktor. (Páros bérletben.)

Vasárnap, január 28-án: „Viola”, népszimű, irta Szigligeti Ede. (Pártlan bérletben.)

Szerkesztői posta.

G. E. urnak. Helybe. Az országgyűlési képviselőket általánosan „nagyságos” címmel titulálják, ha csak ennél magasabb címre külön nincsen igényük, pl. grófi, bárói, államtitkári, miniszteri vagy val. bel. titk. tan. rangjuk és méltóságuk incesen.

Nagyt. K. T. K. urnak, Helyben. Köszönet a kedves tárca áte. gedéért; holnap közöljük.

Kiadó és laptulajdonos:

„Gsekonai” nyomda és kiadó r.-t.

Felölős szerkesztő:

Komlóssy Dezső.

Egy igen disztigvált családból származó kisasszony alkalmazást keres mint

nevelő, társalkodónó

vagy

a háztartás vezetésére.

Birja tökéletesen a német, olasz, francia nyelveket, finom modoru és a legjobb ajánlatokkal rendelkezik. Jelenleg mint nevelőnő működik.

Szives ajánlatok kéretnek „FIUME” főposta restante Nagyvárad czim alatt.

683

1893. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreceni kir. járásbiróságnak 17821/1893. P. számú végzése folytán közhírré tételik, miszerint Weiss Mór debreceni lakos javára, Balog István és neje Szatmári Zsuzsanna debreceni lakosoktól 3000 frt. tőke, ennek 1893. Szeptember 15-től folyó 6% kamata, 4 frt 05 kr. óvási és közlési, 1/3% váltódíj és 69 frt 20 kr. perbeli — s végrehajtási költségek erejéig 1893. évi Szeptember hó 21-én bíróilag lefoglalt, Mandel Zsigmond részére 87 frt 12 kr. tőke és ennek járulékai; Lefkovics József részére 300 frt tőke és jár. Grausz Mór részére 350 frt tőke és jár. Geiger Simon részére 350 frt és jár. Tóth Gyula kereskedő részére 130 frt tőke és ennek járulékai erejéig bíróilag felülfoglalt és összesen 6476 frtra becsült szarvasmarhák, gazdasági gépek, termények- és takarmányokból álló ingóságok 1894. évi január hó 25-én délelőtti 10 órakor kezdetét veendő és Balogh István és neje pusztábesi tanyabirtokán, felülfoglaltatók részére is egyidejűleg megtartandó nyilvános bírói árverésen, azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debrecen, 1894. évi január hó 3.

Török Péter

bírói kiküldött.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárba:

**Báli szövetek,
Szines selymek,
Franczia-Voile-ok,
Atlas, satin és batistok,**
továbbá

legyezők, virágok, csipkék,

BÁLI BELÉPŐK,

melyeket igen olcsón árúsítunk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

Debreczen, Rózsater.

Mintákat kívánatra készséggel küldünk

29. sz.
1894.

Pályázati hirdetmény.

Hajdúvármegye f. évi február havi rendes közgyűlésén a közös pénztárnoki állás, — mely évi egyezerkétszázötz (1210) forint fizetés és háromszáz (300) forint lakbérből álló javadalmazással van összekötve, valamint ezen közös pénztárnoki állás betöltése folytán esetleg üresedésbe jöhető más hivatali állás vagy állások is választás útján fogván betölteni, felhívtnak az ezen állásokra pályázni óhajtok, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökéhez, folyó évi Február hó 10-ik napjának d. u. 5 órájáig annyi- val inkább benyujtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vételi nem fognak.

Debreczen, 1894. Jan. 9.

Gróf Dégenfeld József s. k.
főispán.

Uj! Tropikus-illat uj!

Parfumerie Equitable, bécsi cézegtől,
nagszerű kellemes szaga miatt
a legelőkelőbb termek illatszere lett.

75 kr.-os és 1 frtos üvegekben,

Kapható: (7)

Fisch Testvérek, Kálnay és Tsa, Kovács Antal, Plank Agoston, Tóth Testvérek, Steiner és Wutman és Erőmihályfalván: Kovács testvérek.

Minden köhögés

valamint a tüdő, eége és lélegező csövek bármily katarrális megbetegedése, továbbá légzési nehézségek szűkmeleg, asthma, elnyakodás, hurutok, resztleg, torokcsikandozás — kezdő tüdővész leggyorsabban meggyógyíthatnak az évek óta legjobbak bizonyít, orvosi előírás szerint készített és orvosok által ajánlott szerek: **Szt.-György tea** csomagonként 50 kr. és ahhoz tartozó **Szt. György-katarr-por** dobozonként 50 kr. pontos orvosi használati utasítással együtt. —

Eredmény már néhány nap múlva észlehető.

Kevesebb mint két csomag nem küldtik Postai küldeménynél csomagolás és fuvarleért 20 krral több; minden megrendelés közvetlenül a

Szt. György gyógyszertárhoz, Bécs, V/2., Wimmergasse 33. intézendő.

Az összeg előleges beküldése postautalvány által kívánatos.

45. sz.
1894.

Hirdetés.

Az epreskerti faraktárban lévő kákó-karó és fa-forgács **f. é. január hó 24-én** azaz szerdán d. e. 9 órakor a helyszínén el fog adatni.

Debreczen, 1894. január hó 21-én.

Török

erdőmester.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett kiállításban)

Maager Vilmostól

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségéről fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3 ker., Heumarkt 3. valamint az osztr. magyar monarchia legtöbb gyógyszertárában.

DEBRECZENBEN: Mihálovits István dr. Rothschnek Emil, Tóth Béla gyógyszerész uraknál és Riekl József Zelmós, Geréby Fülöp kereskedésében. Főraktár és fő-elárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére: MAAGER VILMOS Bécs. III/3, Heumarkt 3.

Utánzások törvény útján üldöztetnek.

Gró Esterházy Géza-féle

cognacgyár-részvénytársaság

BUDAPESTEN.

Teljesen befizetett részvénytőke
640.000 korona.

Az osztrák magyar birodalom egyik legnagyobb cognacgyára,

ESTERHÁZI COGNAC

tiszta borból idegen anyagok hozzákeverése nélkül készült és ezért a közönség kedvencz itala.

Több ezer elismerő nyilatkozat.

Diszoklevél, aranyérem s diszkerezsttel kitüntetve.

Legelőkelőbb orvosi tekintélyek általajánlva kapható Debreczenben: Aron Miksa, Aron Manó és társa, Csanak József, Riekl József Zelmós, Gerébi Fülöp, Leidenfrost Armin, Szabó Zsigmond, Varga Lajos, Parthy Ferencz, fogyasztási és italadókat bekezelő polgári szövetkezet, Poszszert János, Balogh Béla és minden nagyobb üzletben.